

Dolazi pedesetak učesnika/ca, donose radove, i okupljaju se u velikom krugu. Govori se o zajedničkom životu i radu: gde će biti prostor za spavanje, za rad, za jedo i druženje. Formiraju su radne grupe za sutrašnji dan: a) za kuhanje; b) za higijenu; c) za tehničku podršku; d) za doček i vodenje publike. Manjak je ljudi u grupi za higijenu. Jedna umetnica preuzima koordinaciju grupe.

88. Prolećna izložba ULUS-a 2022.*

* Udržanje likovnih umetnika (ULU) organizovalo je prvu Jesenju izložbu 1928. godine u tada otvorenom Umetničkom paviljonu „Cvijeta Zuzorić“, a od 1929. održava se i Prolećna izložba. Od 1928./29. do 1941. održano je 13 Jesenjih i 12 Prolećnih izložbi. Potom je usledio period Drugog svetskog rata u Srbiji i tada je rad Udržanja likovnih umetnika prekinut. Po oslobađanju Beograda 1944. ULU obnavlja rad, a 1945. prekrašta u Udržanje likovnih umetnika Srbije. Prema dostupnim podacima Jesenja i Prolećna izložba održavaju se u kontinuitetu svake godine od 1979. do danas. Za period pre 1979. pronadjeni su katalogi na osnovu kojih se zaključuje da je 1946. i 1973. održana samo Jesenja izložba, a 1971. i u periodu od 1974. do 1978. postavljane su Prolećne izložbe. Na osnovu, do sada održanog, istraživanja i pristupačnog materijala može se zaključiti da je 2022. godine održana 88. Prolećna i da će biti održana 85. Jesenja izložba. Autorka istraživanja i pristupačnog materijala može se Hrđajević. Izvori: <https://sr.wikipedia.org> (digitalizovani katalogi Prolećne i Jesenje izložbe) i <https://ulus.rs/o-udrzuju/>, pristupljeno: 2021.

и присутан.
а се може
азговор са њим.

Pojavio se prvi pijanac (i poslednji, srećom). Zamalo incident. Komitet primenjuje drugo pravilo. Ali nežno.

Utvrđuju se pravila igre:
1) Učestvujem koliko hoću i koliko mogu (pravo na "Dalje").
2) Ne radim ništa što može povrediti nekog drugog ili mene (Komitet izložbe zahteva diskrecionu ovlašćenja da ukloni one koji ugrožavaju sigurnost ljudi).
3) Čistim i sklanjam iz sebe.
4) U Paviljonu nema pušenja niti narkotika. Alkohol se ne kupuje. Ako ga neko donosi, preporka je da se ne koristi u prekomernim količinama.
5)слушаš šta drugi ljudi kažu i ne prekidam tude rečenice.

Odličan grašak sa sojom. Podrška Solidarne kuhinje kroz lonce, šerpe i recept. Producent ULUS-a kida kako kuva.

ПЕТАК 8. АПРИЛ

- 09.00 ЈУТРЕЊЕ: ДОРУЧАК И РАЗМРДАВАЊЕ, 10.00-12.00 УМЕТНОСТ САРАМ ДРУШТВЕНИХ И ПОЛИТИЧКИХ НУЖНОСТИ „ДИЈАЛОЗИ I“
12.15 - 14.15 РАД У УМЕТНОСТИ И ПАРАМЕТРИ ВРЕДНОВАЊА „ДИЈАЛОЗИ II“
14.30 - 15.30 РУЧАК!
15.30 - 16.00 ОДМОР Dremka. Ovo je islo zajedno.
16.00 - 18.00 ПАРАЛЕЛНЕ СЕСИЈЕ ·КОМЕ СУ УМЕТНИЦИ ДАНАС ПОТРЕБИ? „ДИЈАЛОЗИ IIIa“
·КАКО УМЕТНИЦИ ПОДНОСЕ ОДСУСТВО ДРУШТВЕНОГ ХОРИЗОНТА? „ДИЈАЛОЗИ IIIb“
18.00 - 20.00 СЛОБОДНО ВРЕМЕ ВЕЧЕРА „ИЗВАН РАДАР“ У САРАДЊИ СА ДЕБАТНИМ ПРОГРАМОМ УЛУС-А
20.00 - 21.00 ЗАТВАРАЊЕ ДАНА, ЗАЈЕДНИЧКА ДИСКУСИЈА УЧЕСНИКАЦА ВАЛЕНКОМ, ЧЕЗЕМНОМ, (НЕ)ЗАКЛЮЧЕНОМ
21.00 - 22.00 ЗАТВАРАЊЕ ДАНА, ЗАЈЕДНИЧКА ДИСКУСИЈА УЧЕСНИКАЦА ВАЛЕНКОМ, ЧЕЗЕМНОМ, (НЕ)ЗАКЛЮЧЕНОМ Nije bilo!
22.00 СЛОБОДНО ВРЕМЕ: НОЋ, САН И ПРИКЉУЧЕНИЈЕ

Ljudi koji su spavali u Paviljonu malo su se smržli, nisu svrakopčali vreće do kraja. Priprema se doručak, radi se gimnastika, prikujuju se i drugi umetnici, kao i publika. Doručkuje se hleb i džem (napravio i doneo ugledni član Upravnog odbora, kasnije je doneo i mandarine).

Selimo se na terasu Paviliona, sledi rasprava o vrednovanju umetničkog rada: Ima li dostaanstvenog rada u umetnosti? Kako odrediti cenu umetničkog rada?

Komitetkičke izgurale pitanja: Da li je štajk umetnik/ca danas mogao? Ko bi ga podržao? Da li su umetnici/e potrebi radnicima koliko radnic/e umetnicima? Uz to, na inicijativu još jednog uglednog člana UO, razvija se žučna rasprava: Ima li smisla baciti ministarstvu kulture u kontejner?

Preko zalogaja, razmatramo sa gostima ULUS-a i publikom kako funkcioniše samoorganizacija unutar malih kolektiva, i kako se istaknuta mogu primeniti u udruživanju šireg opsega.

УМЕТНОСТ И ДРУШТВО

СУБОТА 9. АПРИЛ

- 10.00-12.00 КОМЕ УМЕТНИЧКИ РАД ПРИПАДА?
12.15 - 14.15 ДАЉИНЕ И ДОМЕТИ - ДИЈАЛОЗИ О РАДОВИМА ОДСУТНИХ УМЕТНИКА: ЦА V И ФИНАЛНА СЕЛЕКЦИЈА РУЧАК „РАЗ-УС ИЛИ СА МАЧКАМА СПАВАЛА“ У САРАДЊИ СА ДЕБАТНИМ ПРОГРАМОМ УЛУС-А
14.30-15.30 - ОДМОР -
15.30 - 16.00 ЗАЈЕДНИЧКА ПОСТАВКА I СЛОБОДНО ВРЕМЕ: НИВОТ И ПРИКЉУЧЕНИЈЕ, УЗ МОГУЋНОСТ ИЗВОЂЕЊА ПРОЦЕСНИХ РАДОВА
16.00 - 18.00 20.00 - 21.00 - ВЕЧЕРА -
21.00 - 22.00 ЗАТВАРАЊЕ ДАНА ЗАЈЕДНИЧКА ДИСКУСИЈА УЧЕСНИКАЦА ВАЛЕНКОМ, ЧЕЗЕМНОМ, (НЕ)ЗАКЛЮЧЕНОМ СЛОБОДНО ВРЕМЕ: НОЋ, САН И ПРИКЉУЧЕНИЈЕ

Boje se spavalo. Grejalice nisu ostale upaljene ali je uključena klima. Stiže proljeće u Paviljon, mada se nebo malo muti.

Šta kažu povlašćeni: Bi li svet umetnosti pristao na društvo u kome se svi ljudi bave umetničkim radom? Zašto?

Nakon manjih tehničkih peripetija, kreće igra: simulacija participativne selekcije. Svaki dobija časnu pasulju, koju može koristiti kao bodove za vrednovanje pristiglih radova. Prebrojava se pasuli, žuстро diskutuju prisutnije i isprobavaju kako to izgleda kada svi/e preuzimaju odgovornost za selekciju radova.

Ovo je bio trange-franger različitih usluga, znanja i veština. Šta nam je potrebno, a šta možemo da ponudimo? Dva sata čišćenja za pet metara krećenja, čuvanje deteta za manikir, dve pesme za dobar ručak, lekcija dubljenja na glavi za čas statističke obrade...

Čekići, ekseri i šrafovi isnose se na sto. Sledi vežba improvizacije: svi/e imaju 20 minuta da pronađu mesto svog rada u prostoru, sa drugima i u odnosu na druge (Samo 20? Dobro, može i 25!). Obilazi se Paviljon, razmatraju se pozicije i mogući pomaci. Dijalog o radovima u dijalogu. Traže se mesta i odnosi.

Niko ne spava. Štampa se, pleće se, pleše se - po merdeninama, terasi, balkonu... Sudaraju se muzike i svetlosti, izvode se radovi, žamor postaje glasniji od čekića. Možda ih i ima ali se ne vide.

I dalje buka u prostoru. Umetnici/e tumaraju, alati štekaju, performeri se šminkaju, izvode se radovi, žamor postaje glasniji od čekića.

НЕДЕЉА 10. АПРИЛ
ЈУТРЕЊЕ: ДОРУЧАК И РАЗМРДАВАЊЕ

- 10.00-12.00 ЗАЈЕДНИЧКА ПОСТАВКА II
12.00 ПАУЗА
12.15-14.15 ЗАЈЕДНИЧКА ПОСТАВКА III УЗ ИЗВОР ТРАГОВА ЗАЈЕДНИЧКОГ ЖИВОТА КОЈИ ОСТАЈУ У ПРОСТОРУ
14.30-15.30 РУЧАК „МЕСТО ГРАФИКЕ НА УМЕТНИЧКОЈ СЦЕНИ“
-РАЗГОВОР
16.00-18.00 ФИНАЛИЗАЦИЈА И ДОРАДА ПОСТАВКЕ РАДОВА КОЈИ СУ СТВОРЕНИ ТОКОМ ОТВАРАЊА
18.00-19.00 ЗАТВАРАЊЕ УЗ ПОСЕБАН ОСВРТ НА РАДОВЕ КОЈИ СУ НАСТАЛИ ТОКОМ ИЗЛОНЂЕ
19.00 КРАЈ САТВАРАЊА ВЕРНИЧИ И НУР ПРОЛ

Umetnici/e i publika postepeno dolaze i uključuju se u zajednički rad. Kriza rada na postavci. Nekolicina umetnika/e se baca na postavku zbog frke da se „neće završiti na vreme“, nekoordinirano radi od ostatka grupe. Neko stavlja neki rad na jedno mesto, drugi ga pomeri na drugo i tako u krug. Neki/e umetnici/e postavljaju samo svoje radove bez diskusije o položaju rada sa ostalima. Dosta je napeto, neki/e su baš frustrirani/e i iznervirani/e.

Razgovara se o tome šta je izložba i ima li kraja postavka ovake izložbe? Da li treba u prostoru ostaviti tragove zajedničkog života (šatore, duševe, sto i stolice, lonec itd)? Šta činiti sa radovima umetnika/cu koj/e nisu došli na postavku? Neko predlaže da se samo otvore iz pakovanja i ostave tu gde jesu (na podu ili sl.). Treba li stavljati legende pores radova i označavati ih pojedinačno ili ih treba sagledati u odnosu sa ostalima bez pojedinačnih isticanja? Pada dogovor da se odštampane legende ostave na jednoj maloj gomili i da svaku ko želi da istakne svoj rad može samostalno to da učini.

Hoće li biti dovoljno hrane? Mnogi/e su mnogo gladni/e! Kuvari/ce brinu.
Ni ovo se nije dogodilo. Ništa se ne zatvara. Radovi su u toku, jedni/e štampani po zidovima, drugi/e heftaju zavese, treći/e kibicuju i surfaju.

Deluje da se prethodno postignutih dogovora oko postavke mnogi/e ne pridržavaju. Komitet okuplja sve učesnike/ce oko stola da ponovo razgovaramo. Ovog puta skupa sa publikom razmatramo sve (ne) mogućnosti ove izložbe. Neki/e su nezadovoljni/ce kako je rujnji rad izložen, a neki/e je ovo najbolja izložba na kojoj su učestvovali. Konstatujemo da, iako deluje nezavrseno, postavku treba ostaviti upravo takvom.

Hladimo glave.
Skoro smo ostali bez hrane, snalazimo se za ručak dokupljenoj hrani iz Maxi-ja. Tokom ručka se debatuje o mogućnostima osnivanja Grafičke sekcije Udržanja: Šta sve može da se uradi i kako? Gde su problemi? Hoće li se pokrenuti štamparska presa ULUS-a? Kada?

Diskusija se rasplasjava i traje dugo, obuhvata ne samo temu izložbe nego i generalna pitanja održane politike, odnosu umetničkog i kustoskog rada, produkcije izložbe, politike Udržanja. Dok se razgovara stiže večera, grašak sa sojom i hleb.

Diskusija spontano završava velikom večerom, druženjem uz muziku i ostankom u Paviljonu do kasnih sati. Ostaci večere ostaju kao tragovi u postavci.

Diskurs odozdo su i daje diskurski moći. Jacques Ranciere, "The Intellectual and His People - Staging The People", Volume 2, Verso, London, 2012: 111)

"Pre no što se pretpostavi da je na početku grupa funkcionalna (a tek potom upadne u neki vid disfunkcionalnosti), uputno je pretpostaviti da je svaka grupa disfunkcionalna već u samom formirajućem" (Stina Nyberg, A live gathering dictionary, in "A live gathering: Performance and Politics in Contemporary Europe", CCN & EEPAP, Berlin, 2019: 78)

"Može pomoći ako prihvatiće da su drugi jude uvek idioci, ali imaju svoje razloge." (Stina Nyberg, A live gathering dictionary...CCN & EEPAP, Berlin, 2019: 78) Drugim riječima, svaka suverena moć nužno formira političko tijelo koje ima glavu koja zapovjeda, udove koji slušaju i organe koji funkcioniraju skupa kako bi podlazili vladara. Pojam mnoštva dovodi u pitanje tu uvriježenu istinu suverenosti. Mnoštvo, iako ostaje moštveno i iznutra različito, sposobno je djelovati zajednički i tako vladati nad sobom. Mnoštvo nije političko tijelo s jednim koji zapovjeda i drugima koji slušaju, već živo tkivo koje vladat će nad sobom. (Michael Hardt, Antonio Negri, "Mnoštvo - Rat i demokratija u doba Imperija", Multimedijalni institut, Zagreb, 2009: 105)

Kada sam postao subjekt govora, govorim samo kao individualno biće, već i kao društveno biće koja pripada transindividualnoj stvarnosti. (Giuseppe Mezzogiorno, Preface, u: Paolo Virno, "When The Word Becomes Flesh - Language and Human Nature", Semiotext(e), South Pasadena, 2015: 11)

"Promjene se neće, kako neki misle, ticati samo teme ili sami oblici ili samo namjene umjetnosti nego svega toga zajedno, pošto to čini jedinstvenu iako protjerujuću cjelinu." (Bertolt Brecht, "Dijalektika u teatru", Nolit, Beograd, 1979: 293)

"On (Brecht) je prvi postavio intelektualne dilematske zahteve da snabdevajući aparat proizvodnje istovremeno i menjuju taj aparat koliko im je moguće, u smislu socijalizma" (Valter Benjamin, "Eseji", Nolit, Beograd, 1974: 104)

Pod „prefigurativnim“ mislim na otelovljenje, u okviru tekuće političke prakse pokreta, onih oblika društvenih odnosa, donošenja odluka, kulture i ljudskog iskustva koji su krajnji cilj. (Carl Boggs, "Marxism, prefigurative communism and the problem of workers' control", Radical America, 6, 1977: 71)

Ima isključenih jer ne znaju zašto su isključeni. Jacques Ranciere, "The Intellectual and His People - Staging The People", Volume 2, Verso, London, 2012: 161)

Biti gledaća nije neko pasivno stanje koje treba da transformiše u aktivnost. To je naša normalna situacija. Takođe učimo i učimo, glumimo i znamo, kao gledači koji sve vreme povezuju ono što vidimo sa onim što smo videli i rekli, uradili i sanjali. Ne postoji više privilegovana polazna tačka. Svuda postoje takoče, raskrsnice i spojevi koji nam omogućavaju da naučimo nešto novo ako odbijemo, pivo, radikalnu distancu, drugo raspodjelu uloga, i treće granice između teritorija. (Jacques Ranciere, "The Emancipated Spectator", Verso, London, 2011: 17)

"Nema sučeljavanja pojedincu i društvu: to je socijalna kreacija" (Cornelius Castoradiš, Radical imagination and the social instituting imaginary, in "Castoradiš Reader", Blackwell Publishers Ltd, Malden, USA, 1997: 332)

Za razliku od drveća ili njihovog korena, rizom povezuje bilo koju tačku sa bilo kojom drugom tačkom, a njegove osobine nisu nužno povezane sa osobinama iste prirode; on uvedi u svu veoma različiti rezim žrnakova, pa čak i stanja bez znaka. Rizom se ne svodi na jednu ni na više stvari. To nije jedno pojačanje Dvoje ili čak direktni tri, četiri, pet, itd. To nije višestruko izvedeno iz Jednog, ili kome se dodaje Jedan (n+1). Sastoji se ne od jedinica, već od dimenzija, tačnije pravljena kretanja. Nije ni početak ni kraj, već se uvek odvija (n-1). Kada mnogostrukost ovih vrste menjala dimenziju, ona se nužno menjala i u prirodi, prolazi kroz metamorfozu.

"Umetnost da pitamo kakav je stav nekog dela prema proizvodnjenim odnosima jedne epohe – da li ih održava, da li je reakcionarno ili namerava da ih menja, da li je revolucionarno? [...] itd. bilo da pitam: kakav je njegov položaj u samim tim odnosima?" (Valter Benjamin, "Eseji", Nolit, Beograd, 1974: 97)

Pre ili kasnije, umetnički koji rade na analizi i transformaciji društvene stvarnosti moraju se suočiti sa računljim pitanjem: kako pobedi od formata, javnosti i načina razmjene koju nudi sistem galerija-umjetnički magazini-muzeji? Odgovor je postepen proces, društveni i psihički eksperiment. (Brian Holmes, "Unleashing The Collective Phantoms - Essays in Reverse Imagining", Autonomedia, New York, 2008: 49)

Mnoštvo se sastoji od skupa singularnosti - a pod singularnošću mislim na društveni subjekt čija se razlika ne može svesti na istost, razlika ostaje različita. (Michael Hardt, Antonio Negri, "Mnoštvo - Rat i demokratija u doba Imperija", Multimedijalni institut, Zagreb, 2009: 104)

„Revolucionarno delovanje ne mora nužno da bude usmereno na obaranje vlasti. Pokušaji stvaranja autonomnih zajednica nasuprot struktura takvih činova može promeniti (skoro) sve“ (David Graeber, "Fragments of an Anarchist Anthropology", Prickly Paradigm Press, 2004: 45)

Ono što znači neslaganje (dissensus) je organizacija čulog gde ne postoji ni realnost skrivena iza prividnosti, niti jedinstveni rezim prikrivanja i tumačenja datog koji nameće svoju očiglednost svima. To znači da se svaka situacija može otvoriti iznutra, rekonfigurisati u drugačijem režimu percepcije i značenja. Rekonfigurisati pejaž onoga što se može videti i što se može mišljati, znaci promeniti polje mogućeg i raspodelu kapaciteta i nesposobnosti.

Neslaganje (dissensus) vrši u igru kako očiglednost onoga što se može opaziti, misliti i učiniti, tako i raspodelu onih koji su sposobni da opazuju, misle i menjaju koordinate zajedničkog sveta. U tome se sastoji proces političke subjektičnosti: u delovanju nebrojenih kapaciteta koji održavaju jedinstveni datog i očiglednosti vidljivo, da bi skicirali novu topografiju mogućeg. (Jacques Ranciere, "The Emancipated Spectator", Verso, London, 2011: 48-49)

„... proizvodi moraju imati – poređ i pre svog karaktera dela – funkciju organizovanja“ (Valter Benjamin, "Eseji", Nolit, Beograd, 1974: 112)

Kada uklonimo klapne kapitalističkog društva koje nam sužava pogled, možemo s Marksom uvidjeti da materijalno bogatstvo, uključujući robe, vlasništvo i novac, nije svrha po sebi. Ta spoznaja ne bi nas trebala ponukati na asketsko odricanje. Istinsko bogatstvo, koje je svrha po sebi, počiva u zajedničkome - u zbiru užitaka, žudnji, sposobnosti i potreba koje svijet daje. Zajedničko bogatstvo je istinski i pravi objekt proizvodnje. (Michael Hardt, Antonio Negri, "Mnoštvo - Rat i demokratija u doba Imperija", Multimedijalni institut, Zagreb, 2009: 148)

Cuvati slobodan prostor za slobodu, to bi moglo značiti: kloniti želje da razumemo slobodu da je ne bismo uništili zahvatajući je neizbežnim odredbama razumevanja. Upravo zato može izgledati da misao o neshvatljivosti slobode, ili o nemogućnosti njenog prikazivanja, vodi računa ne samo o ograničenju koje prizilazi iz granice moći mišljenja već i - štaviše, pozitivno - o poštovanju očuvanja slobodnog domena slobode. (Žan-Lik Nansi, "Iskustvo slobode", Beogradska knjiga, Beograd, 2008: 38)

Obaveza proizvodnje otuduje strast za stvaranjem. (Raoul Vaneigem, "The Revolution of Everyday Life", MP Press, Oakland, 2012: 37)

Pre svake anticipirane isplativosti reč selekcija donosi zadovoljstvo onima koji je koriste. Ona im se dopada naprosto zato što tvrdi da je nejednakost temelj društvenog porekla. (Žak Ransier, "Na rubovima političkog", Fedon, Beograd, 2012: 79)

U POTRAZI ZA DRUŠTVOM

Napisao: Komitet Prolećne izložbe 2022.

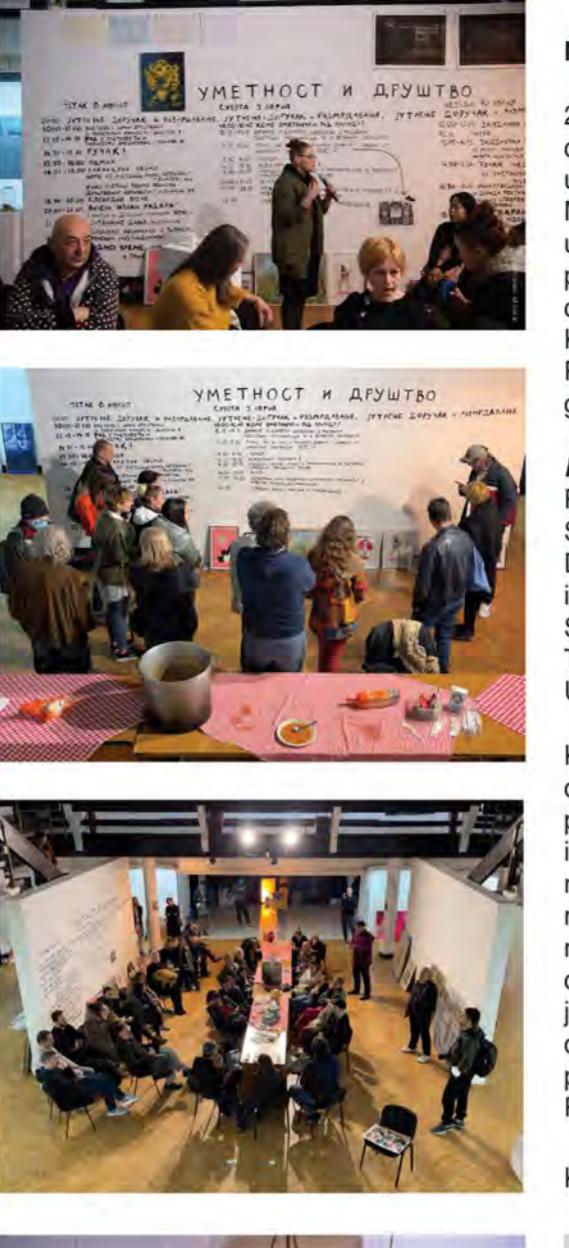
Otvaranje Prolećne izložbe pod naslovom "Umetnost i društvo" počelo je 7. aprila 2022. godine u 19 časova. Trajalo je 72 sata bez prekida. Tokom tri dana i tri noći, Umetnički paviljon "Cvijeta Zuzorić" bio je prostor druženja i društvenosti. U njemu se živilo i radio, uz susrete, razgovore, kuvanje, spavanje, tumaranje, pitanja, dobre volje, katkad i sudare. Nije bilo standardnog postupka selekcije. Umetnički su pozvani da aktivno učestvuju i da svojim radovima odgovore na pitanja o delovanju u umjetnosti, o sopstvenoj poziciji i ulozi spram društvenih zahteva, o vrednovanju i shvatljivanju umjetnosti. Svi radovi su posmatrani i razmatrani kroz niz dijaloških formata, kroz direkte susrete i životne prakse, uz akcije koje su se izvodile u samom prostoru. Tokom ovog dugog i velikog otvaranja, teško se disalo. Utisci su se brzo smanjivali, prateći lanac događaja koji je tekao bez prekida, jedan za drugim. Neki ljudi su bili veoma aktivi, učestvovali su u svemu, a otvaranje su pretvorili u pravi pogon prakse, ne samo umetničke. Neki su dolazili samo da pronadu i sačuvaju svoje mesto, brinuli se ili čak ljudili zbog pomeranja radova. Bilo je i onih koji nisu mogli da se uključi ili su dolazili ponoski, pisali poruke, pratili posredno. Pojedini su tumarali od jedne do druge članice Komiteta, brecajući se: "Ko je ovde glavni?" Izbrisani su glavni, o odnosima se govorilo skup. Govorio se dok lupaju čekići, dok ima smeha i mljuckanja, dok je bučno i dinamično; ništa se nije zatravalo, niti završavalo. Ljudi su bili najvećim delom budni, malo se spavalо, sve što se dešavalo bilo je vrlo zahtevno. Tražilo je ulaganje i aktivitet. Kroz relacije izrastali su novi vidovi kolektivitet, dok su se istovremeno i izvodili. Nije bilo hijerarhije. Bilo je odgovornosti. Nije bilo ukidanja individualnosti. Bilo je novih odnosa, transindividualnih - nastalih na osnovu zajedničkog ali bez ukidanja ličnog. Velika grupa se sve vreme pravila i preprijava, onda razbijala i opet sastavljala, kao mikro-društvo u nastajanju, u bezvlaštu, i sve vreme u ekspediciji.

Pitanja koja je Komitet Prolećne izložbe 2022 postavio pred sve uključene bila su: Može li se društvena promena postići sada i ovde - uz, u, sa ili bez sveta umjetnosti? Kako danas, iz postojećih duboko korumpiranih odnosa, koji dominiraju (umetničkim) svetom i sive zone tržišta, koji reprodukuju kompetitivne odnose i društvenu nejednakost, napraviti ovaj prvi nesigurni iskorak u pravcu solidarnosti i zajednice (i ne bez sveti o mogućim strampicama, nedoslednosti, nepotpunosti, čorsokacima i greškama)? I menjuju li se umetničke prakse spram političkih i društvenih nužnosti?

Kako pristupiti svim ovim pitanjima? Za početak, odustati od diktata prezentacijskih režima, od prevlasti navike i okvira u kojima smo vaspitani. Individualne umetničke prakse staviti u odnos, jedne spram drugih, ali ne na onaj ustavljen način kusotiranjem "odozgo" i pakim rasporedom dela po izložbenom prostoru nego zajedničkim traganjem za srodnim i društvenim unutar tih izdvojenih praksi. Tek na osnovu uzajamnosti i međusobnog ukrštanja pristupiti postavci izložbe, tačnije neprekidno tragati za izložbom. Ostaviti sve otvoreni, bez tačnih odgovora, samo uz niz postavljenih pitanja koja su vezana za trenutni institucijski porekad polja umjetnosti i odnose moći unutar istog, uz njihov pretres i propitivanje kriterijuma vrednovanja samog umetničkog rada, ali mišljenjem iz polja prakse. Ova praksa ne podrazumeva samo predstavljanje već realizovanih i završenih radova umetnika i diskusije o njima na teorijskom nivou, mada uključuje i to, nego i suživot samih umetnika, bolje upoznavanje, zajednički rad u nastajanju dela, promišljanje sopstvenog rada i sopstvenog dela u korelaciji sa svim dnevnim nužnostima koje život sa sobom nosi (spavanje, nabavka, spremanje hrane, brija u osnovnim potrebama). Ona obuhvata i nove kolaboracije, širenja družine, deljenje brige. Razumeti solidarnost kao životnu potrebu, kao nužnost - ne kao ideal! Sledstveno, uključiti i druge lude. Sensibilisati sredinu za potrebu propitivanja ustaljenih obrazaca i hijerarhije koje postaje u svetu umjetnosti, koliko i u svetu života. Umetničke prakse okrenuti ka društvu, otvoriti ih za dalje pomake. Nisu ti pomaci same konceptualno-organizacioni već najpre politički. Ako relacioni konstrukt koji su nastajali kroz sumnju i neizvesnost pronadu svoj ishod u ekonomskim alternativama i zajedničkoj borbi, Prolećna izložba će dobiti svoj puni smisao.

Drugim rečima, Komitet izložbe je preuzeo odgovornost za uvođenje i izvođenje praksi neizvesnosti u postojećem okviru Prolećne izložbe. Oslanja se na princip relacionalnosti i brige, u pokušaju da otvoriti prostor za sumnje i tumaranje u miraku, u kojem se našao zajedno sa svim učesnicima i publikom. Komitet je unapred pristao da će mnogo poznatog nedostajati, kao što je reprezentacijska celina koju je moguće sagledati na pravilan način, do kraja postavljeni radovi i legende. Ovakav izazov je shvaćen kao zahtevan, ali vredan i nužan i u okviru umetničkih praksi, kao i šireg društvenog i političkog horizonta. Pokazalo se da se ovim onemogućuju ili bar komplikuju različiti aspekti izložbe kao što je na primer valorizacija, nagradjivanje i donošenje jasnih vrednosnih kriterijuma. Uputno je da li je ovo dobro ili loše, a možda nije ni važno onliko koliko nam se sada čini da jeste. Mada jeste uzbudljivo sve dok pitanje vrednosti temeljno naredno ili naredna poteča. Okuplja se Društvo.

Svi su pozvani!

NAGRADE PROLEĆNE IZLOŽBE 2022.

29. aprila 2022. na terasi Umetničkog paviliona "Cvijeta Zuzorić" Komitet izložbe organizovao je dijalog na nagradama pod nazivom "O manjku i višku izbora". Pored učesnika i učesnika izložbe, pozvani su i članovi i članice žirija: Milica Pekić, Miron Mutaović i Milica Ružić, sa namerom da se dijalogom preispita kakva je uloga nagrada u društvenim periferijskim kapitalizma i kako proceniti relacione domete "prolećnih" praksi. Žiri je iskoristio ovaj skup, i po principu subotne igre u okviru sesije "Daljnje i dometi", organizovanu participativno odlučivanje o nagradi. Svi prisutni (izuzev članica Komiteta) imali su priliku da tajnim glasanjem nominuju po pet individualnih radova. Prebrojavanjem glasova, Žiri je utvrdio prvo, drugo i treće mesto, te odlučio da se ove godine dodelje tri nagrade Prolećne izložbe.

Izvod iz Izveštaja žirija:

Prvu nagradu dele Zoran Naskovski sa radom "2/2 IQ test" video instalacija, i Dušan Savković sa radom "Umetnici moraju biti zdravi", scenski nastup-video-multimedia. Drugu nagradu dele Dunja Čorlomanović sa radom "Glasnogovornik", likovne intervencije na površinama u javnom prostoru, te autorskim tim u sastavu: Marko Tirmarić, Sonja Radaković i Marija Kauzlić sa radom "Analiza prostora", prostorna instalacija. Treću nagradu dobija Dunja Trutin za rad "Dijagram interakcija na Otvaranju u Umetničkom paviljonu Cvijeta Zuzorić", crtež markerima na papiru.

Komit je sa nestreljenjem očekivao odluku Žirija kojem je delegirana odgovornost dodelje nagrade Prolećne izložbe, svestan zahtevnosti ovog zadatka. Nakon prošlogodišnje dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim rešenjima. Koji bi još princip nagradjivanja davao prednost dinamici procesa, a ne prezentaciji? Na koje sve načine da se očekuju odluke Žirija? Uvođenjem praksi dodelje nagrade Prolećne izložbe svim učesnicima, organizatorima i tehničarima, otvoren je prostor za traganje za novim